

2Pa kapitola 24.

[1] Jóašovi bylo sedm let, když začal kralovat, a kraloval v Jeruzalémě čtyřicet let. Jeho matka se jmenovala Sibja a byla z Beer-šeby. [2] Jóaš činil to, co je správné v Hospodinových očích, po všechny dny kněze Jójady. [3] Jójada mu opatřil dvě ženy; i zplodil syny a dcery. [4] Potom si Jóaš předsevzal obnovit Hospodinův dům. [5] Shromáždil kněze a lévijce a rozkázal jim: "Vyjděte do judských měst a vybírejte ode všeho Izraele každoročně stříbro na opravu domu vašeho Boha. A pospěšte si s tou věcí." Lévijci však nespíchali. [6] Král předvolal Jójadu, jejich hlavu, a otázel se ho: "Proč ses nestaral, aby lévijci přinášeli z Judska a Jeruzaléma poplatek pro stan svědectví, uložený Izraeli Mojžíšem, služebníkem Hospodinovým, a celým shromážděním? [7] Vždyť ta svévolná Atalja a její synové násilím vnikli do Božího domu a všechny svaté předměty Hospodinova domu věnovali baalům." [8] Král poručil, aby zhotovili truhlu, kterou dali do brány Hospodinova domu při její vnější straně. [9] V Judsku i v Jeruzalémě vyhlásili, aby byl Hospodinu přinesen poplatek uložený Izraeli na poušti Mojžíšem, služebníkem Božím. [10] Všichni velitelé i všechen lid s radostí přinášeli poplatky a házeli je do truhly, až byla plná; [11] potom byla truhla předána prostřednictvím lévijců královské správě. Když viděli, že je v truhle hodně stříbra, přišel králův písař a dohlížitel hlavního kněze, truhlu vyprázdnili a odnesli ji zpátky na její místo. Tak to dělali den co den a sebrali množství stříbra. [12] Král i Jójada je vydávali tomu, kdo pracoval na služebném díle při Hospodinově domě. Byli tu dělníci, kameníci a jiní řemeslníci, kteří obnovovali Hospodinův dům, i ti, kteří opracovávali železo a měď na opravu Hospodinova domu. [13] Kdo konali to dílo, dali se do práce a dílo jim rostlo pod rukama. Uvedli Boží dům do původního stavu a zpevnili jej. [14] Když byli hotoví, přinesli před krále a Jójadu stříbro, jež zůstalo. Ten z něho dal udělat pro Hospodinův dům různé nádoby, nádoby pro službu i pro obětování, misky, nádoby zlaté a stříbrné. V Hospodinově domě přinášeli pravidelně oběti po všechny Jójadovy dny. [15] Jójada byl stár a sytý dnů, když zemřel. Když umíral, bylo mu sto třicet let. [16] Pohřbili ho v Městě Davidově s králi, neboť konal dobro v Izraeli i před Bohem a v jeho domě. [17] Po Jójadově smrti přišli judští velmožové, poklonili se před králem a král je vyslechl. [18] Opustili dům Hospodina, Boha svých otců, a začali sloužit posvátným kůlům a modlářským stvůrám. Pro toto provinění postihlo Judu a Jeruzalém Boží rozlícení. [19] Posílal k nim proroky, aby je přivedli zpět k Hospodinu. Ti je varovali, ale oni neposlouchali. [20] Duch Boží vyzbrojil Zekarjáše, syna kněze Jójady. Postavil se proti lidu a řekl jim: "Toto praví Bůh: Proč přestupujete Hospodinovy příkazy? Nepotkáte se se zdarem. Poněvadž jste opustili Hospodina, opustí on vás." [21] Spikli se proti němu a na králův příkaz ho na nádvoří Hospodinova domu ukamenovali. [22] Král Jóaš nebyl pamětliv milosrdenství, které mu prokázal Jójada, jenž mu byl otcem. Zavraždil jeho syna, který umíraje řekl: "Ať to Hospodin vidí a volá k odpovědnosti." [23] Na přelomu roku vytáhlo proti Jóašovi aramejské vojsko, vtrhlo do Judska a Jeruzaléma, vyhladilo v lidu všechny jeho velitele a celou kořist poslali králi do Damašku. [24] Ačkoliv aramejské vojsko přitáhlo v malém počtu mužů, Hospodin jim vydal do rukou mnohem větší vojsko, poněvadž Juda opustil Hospodina, Boha svých otců. Tak vykonali na Jóašovi soud. [25] Když od něho odtáhli a opustili ho těžce nemocného, spikli se proti němu jeho služebníci pro prolitou krev synů kněze Jójady a zavraždili ho na jeho lůžku; tak zemřel. Pohřbili ho v Městě Davidově, ale nepohřbili ho v královských hrobech. [26] Spikli se proti němu tito: Zábada, syn Amónky Šimeáty, a Józabada, syn Moábky Šimríty. [27] O jeho synech, o množství jím uložených daní i o znovuzřízení domu Božího se dále píše ve výkladu Knihy králů. Po něm se stal králem jeho syn Amasjáš.